

A Jogi Kar iskoláztatási munkája

Július első napjától kezdve az Állam- és Jogtudományi karon is munkába állt a felvételi bizottság. A nap, minő nap jelentkező jövőendő elsőéveseket a feldíszített épületben szeretettel fogadták a DISZ-tagok.

Miután megírták írásbeli dolgozatukat, egyenként kerültek a felvételi bizottság elé. Itt behatóan megvizsgáltuk érdeklődési körüket, történelmi és politikai tájékozottságukat. Azután visszatértek otthonukba, vagy a legtöbbben a nyári hónapokra vállalt munkájukhoz s most bizonyára izgatottan várják a döntést: felvette-e őket a bizottság a jogi karra, kapnak-e ösztöndíjat és mennyit, hogyan gondoskodnak az illetékes szervek elhelyezésükről és ellátásukról?

Látszatra tehát minden a legnagyobb rendben van. De ha közelebbről megnézzük a jogi kar iskolázási munkáját, komoly nehézségekre bukkanunk, melyek az ősszel induló I. évfolyam létszámát, minőségi összetételét, színvonalát, tanulmányi haladását és jó eredményeit nagymértékben veszélyeztetik. Mindenekelőtt a reális megállapított keretszámot (75) még csak egyharmadrészen sikerült betöltenünk. Különösen gyengén állunk a munkás, paraszt és értelmiségi hallgatók tekintetében, de a jelentkezők tanulmányi eredményét illetően is. Az eddig jelentkezett tanulmányi átlaga 2,5, tehát középuton van az elégséges és a közepes között! Azután a hivatással is baj van: akik a bizottság előtt eddig megjelentek, gyakran máshova szeretnek volna menni, s az iskola rosszul sikerült meggyőzése, vagy a kedveltebb egyetem, főiskola zsúfoltsága terelte őket mifelénk.

Mi az oka ezen állapotnak? Közvetlenül az, hogy a tanulókat minősítő és irányító iskolabizottságok lebecsülik a jogi pályát. Karunk lebecsülése egyik megnyilvánulásának kell tekintenünk a szegedi Radnóti Miklós ált. gimnázium iskolabizottságának egyik jelentkezőről szóló véleményét: — hogy életfelfogásánál, gyenge előmenetelénél fogva nem javasolhatják orvosnak (aminek az illető jelentkezett), de jogi pályára alkalmasnak ítélik. A

másik jelentkező testnevelő tanár akart lenni, de csak alighogy átment a középiskolai vizsgákon, akiről ugyancsak a fenti iskola bizottsága így nyilatkozott:

— ...Idejének nagy részét a sportnak szentelte, ennek következtében az osztályvizsgán javító vizsgálatra kellett utasítani... Egyéniségénél fogva nevelői pályára a bizottság nem tartja megfelelőnek. Fellépése, magatartása, egész észjárása arra mutat, hogy a jogi pályán sokkal inkább megállja a helyét...

A tanuló csak akkor tudta meg, hogy »jogász akar lenni« — amikor felvételi vizsgára hívták.

Még egy jellemző esetet említünk meg. A hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor általános gimnázium iskolabizottsága egy potérértisével rendelkező »jelöltet« a következőkkel küldött karunkra: — Igen gyenge tanuló, akit már tavaly sem vettek fel egyetemre. — Nem javasoljuk egyetemre. — S a továbbiakban: — Az Iskolabizottság újabb ülésén úgy döntött, hogy javaslatba hozza továbbtanulásra és a szegedi jogi karra irányítja. Ilyen jelentkezésre semmi szükség nincs.

De nemcsak az iskolabizottságok, sőt elsősorban nem ők a hibásak abban, hogy a jogi kart egyesek ennyire lebecsülik. Nagyan hozzájárul ehhez a középiskolák megadott keretszámok bürokratikus »mindenáron« való teljesítése, ezen túl — a kizsákmányoló rendszer szolgálatában álló burzsoa jogászokra emlékezve még mindig — ellenszenvvel — vagy — nagymértékű lekicsinyléssel — viseltetnek a jogi pálya iránt a középiskolák egyes tanárai s ezt a szellemet honosítják meg sok tanuló fejében is, akik alkalmasak lennének a jogi pályára.

A Tudományegyetemen belül is bizonyos mértékben háttérbe szorult a jogi kar — mind épület — mind pedig felszerelés tekintetében. Ennek bizonyítékaként — elégséges —, ha csak a TTK-val, vagy a Bölcsészeti Karral összehasonlítjuk helyzetünket. A végzett jogászok kezdő fizetése is elmarad pl.: a fiatal orvosok, mérnökök javadalmazása mögött; a jogtudósokkal

kapcsolatban, a tudományos kitüntetések, díjak terén is mellőzés tapasztalható.

A párt új irányvonala, a kormány új programja súlyponti kérdésnek tekinti a szocialista törvényesség biztosítását. A jogászokra e program megvalósításában az eddignél nagyobb feladatok várnak dolgozó népünk nevelése, a szocialista építés jogi védelme, az Alkotmány rendelkezéseinek valóra váltása terén. A bíróságok, ügyészségek, tanácsok, állami vállalatok, minisztériumok öntudatos, jólképzett, népünkhöz hű, szocialista jogászokat várnak tőlünk. A sajtónak, a népművelés szerveinek, a jogtudomány nevelőinek, de a középiskoláknak is feladatuk, hogy a jogi hivatás újonnan megnyílt nagy perspektíváit széles körben tudatosítsák. Tudományos életünk irányítóinak pedig ki kell küszöbölniök azt a mellőzést, amelyben a jogászokat eddig részesítették. Akkor a kitűnő diákok is szívesen jelentkeznek majd joghallgatóknak és karunk eredményeivel is méltó lesz arra a megbecsülésre, melyben a pártunk és a kormányunk a magyar értelmiséget részesíti.

Bónis György,
a jogtudományok kandidátusa

KEDVES SZEGEDI EGYETEM

Államunk, népünk gondoskodása lehetővé tette, hogy hat hét gyakorlati idő alatt tájékozódjunk nagyiparunk jelenlegi helyzetéről, problémáiról, műszaki kérdéseinek feladatairól, hogy elméleti tudásunkat a gyakorlati alapszerelesekben összekapcsoljuk.

Öten kerültünk a Kőbányai Műanyaggyárba. A Műanyaggyár vegyiparunk egyik legnagyobb fejlődés előtt álló ága. Jelentősége óriási, hiszen ma a műanyagok minden téren az élet nélkülözhetetlen kellékeivé váltak már. Mindannyian olyan témát választottunk, amelynek megoldása ipari és tudományos jelleggel bír. A bakelit, illetve fenoplaszt előállítás reakciókinetikája, a présor felhasználati alapjainak megváltoztatása, sültési idejének megváltoztatása, a galolthi hordozási idejének megváltoztatása rentábilis és kiváló tulajdonságokkal bíró lágyító kikészítése, a formáldéhyd vizsgálatainak új módszerei mind-mind ipari jelentőséggel bírnak.

Az üzemben minden segítséget megkaptunk, hogy témánkat megoldhassuk, hogy tapasztalatainkat gyarapíthassuk. Műszaki értelemiségiek, fizikai dolgozók egyaránt segítettek bennünket, hogy gyakorlati időnként minél eredményesebben folytassuk el. Természetesen azért nem ment minden tökéletesen. Voltak és még most is vannak nehézségeink. Anyagbeszerzési problémák, (amelyek a Szerves Kémiai Intézet segítségével oldottunk meg), gépállások hiányát a mi munkánkat, s nehézség volt még az is, hogy néhányan félreértették a mi munkánk gyakorlatunk célját. Ezek az elvárások olyan kisegítő munkát is felélt, melyek minket, s minden olyan munkát velünk alaktak elvégzették, amelyre pillanatnyilag munkatér nem áll rendelkezésre.

A Tanulmányi Osztálynak is körülmények között kellett volna lenni a gyakorlatok megszervezésékor, különösen a lakások biztosításánál. A szervezés többi részlete ellen kifogást nem emelhetünk. A tanárszemélyzet gondoskodása itt is segített bennünket. Fodor rektor jenn volt és elbeszélgetett velünk Széll Tamás, Kovács Ödön, Hoffmann Pál instruktoraink akár anyagbeszerzésről, akár a téma körüli problémáiról volt szó, mindig segítettek.

Megállapíthatjuk, hogy hallgatóink valóra váltják a hozzájuk fűzött reményeket. Odaadással, alapos, szívós munkával ismertük és a lehetőségek határain belül mindent megteveünk témánk megoldása, tapasztalataink gyarapítása érdekében. Rajta vagyunk, hogy az egyetemünk üzemi gyakorlati versenyeiben mi vigyük el a győzelmi zászlót.

TASI LÁSZLÓ
IV. vegyész hallg.

PÁRTÉPÍTÉS

Utmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

A Világifjúsági Találkozón ők képviselik egyetemünket és főiskolánkat

SZÉKELY SÁNDOR

a Természettudományi Kar. III. éves mat.-fiz.-szakos hallgatója. Rákosi ösztöndíjas. Tanulmányait jeles eredménnyel végezte. Az Egyetemi és Főiskolai DISZ Bizottság titkáráként kiemelkedő munkát végzett. Példamutató politikai és szakmai munkájáért Csongrád megye ifjúsága küldöttül választotta a IV. VIT-re.

SIPKA FERENC

a szegedi Pedagógiai Főiskola történelem tanársegéde. Szakmai munkáját példamutatóan végzi. 1953 májusától kezdve a szegedi Egyetemi és Főiskolai DISZ Bizottság titkáráként végezte politikai munkáját. Kiváló szakmai és politikai munkája eredményeként a szegedi egyetemista és főiskolák fiatalok küldöttül választották a IV. VIT-re.

BAKOS LÁSZLÓ

a szegedi Tudományegyetem TTK IV. évfolyam mat.-fiz.-szakos hallgatója. Tanulmányi munkáját jól végzi. Intézeti demonstrátor. Kari DISZ-titkár volt, jelenleg a »Szegedi Egyetem« munkatársa. Politikai munkáját példamutatóan látja el. Kimagasló szakmai és politikai munkája eredményeként választották meg a IV. VIT küldöttéül.

SUKI BÉLA

a Bölcsészkar IV. évfolyam történelem szakos hallgatója. Szakmai munkáját jól látja el — kitűnő rendű tanuló. Intézeti demonstrátor. Politikai munkáját, mint a szegedi Egyetemi és Főiskolai DISZ Bizottság szervezőtitkára, pontosan és lelkiismeretesen végzi. Kimagasló munkája eredményeként választották meg a IV. VIT-re küldöttnek.

Az MSZT Egyetemi és Főiskolai szervezeteinek félévi munkája

A szegedi Egyetem és Főiskola dolgozóinak, hallgatóinak a szakszervezet mellett legfőbb tömegszervezete az MSZT. A közel ötezer főt számláló területen kilenc alapszervezet működik 3550 taggal. Minden alapszervezet központi irányítással, munkaterv alapján dolgozik. Feladatunk, hogy a Magyar-Szovjet Társaság általános célkitűzéseit a mi munkatérünkön specializáljuk s az itt folyó tudományos, oktatási, gyógyítási, valamint tanulmányi munkát minél jobb eredményekhez segítsük.

Munkánkban nagy jelentőséget tulajdonítottunk a február hó 14–15-én lezajlott II. Országos MSZT Kongresszusnak. A Kongresszus az elismerés és kritika mellett megmutatta azt az irányvonalat, melyet ezután követnünk kell:

»Az MSZT vezetői és tagjai ne csak hirdetői legyenek a szovjet emberek hősi példájának, hanem követői és alkalmazói, akik tetteikkel mutatják meg, hogy a magyar-szovjet barátság élharcosai«.

A Kongresszus tiszteletére dolgozóink és hallgatóink egyaránt tettek munkafelajánlásokat. Mint kezdeményező, kitűnt az Orvosegyetemi alapszervezet, de ugyan- csak jó munkát végzett a Bölcsészkar MSZT-szervezet is. A Kongresszus tiszteletére jelent meg — most már díszes borítólappal — az MSZT Egyetemi és Főiskolai szervezete és az Egyetemi Könyvtár közös kiadásában a »Mírói írások szovjet lapok« című tájékoztató.

Prátunk azzal a feladattal bízta meg az MSZT-t, hogy a Barátsági Hónap alatt minden kulturális megmozdulásnak vezetője legyen.

Kiemelkedő élményt jelentett számunkra a szovjet kultúrküldöttség egyik tagjának: V. P. Druzin elvtársnak látogatása Szegeden, s előadása az egyetemen a szocialista realizmusról.

Alapszervezeteink munkájukban elsősorban arra törekedtek, hogy az eddig elért szovjet tudományos eredményeket, kutatás, nevelési és egyéb munkamódszereket széles körben ismertessék oktatószemélyzetünk, dolgozóink és hallgatóink előtt. Ezért szovjet vonatkozású előadásokat tartottak helyi előadók felkérésével. Eredményesen

dolgozott az Orvostudományi, TTK kari és a Klinika I. alapszervezet.

Új és általában népszerű kezdeményezése szervezeteinknek a szovjet zeneestek rendezése, mely az Orvosegyetemen, Főiskolán és a Bölcsészkaron egyaránt sikert ért el az orosz és szovjet zene megismeretése, megszervezése terén.

»A Szovjetunió új ötvenes terve« címmel vándorképek kiállítás tartottak alapszervezeteink. Mozgósítottunk az Egyetemi Könyvtár által rendezett könyvtörténelmi kiállítás megtekintésére is.

Munkánk egyik jelentős részét teszi tagságunknak a filmek, elsősorban a szovjet és népi demokratikus alkotásokon keresztül történő nevelése. A Barátsági Hónap idejére szocialista szerződést kötöttünk a MOKÉP-pel, amelyben filmlátogatásokra 12 ezer fő szervezését vállaltuk. Vállalásunkat 37 százalékkal túlteljesítettük. Ebben az eredményben döntő szerepe van a szervezés központi irányításának, melyet Nagy Ottó elvtárs végzett lelkesen.

A Magyar-Szovjet Barátsági Hónap befejeztével munkánk értékelésére hívtuk össze alapszervezeteinket. Ez alkalommal a legjobban dolgozó MSZT-szervezet, az Orvosegyetemi alapszervezet díszoklevéllet és vándorzászlót nyert, legjobb filmaktíváink közül pedig 24 személy kapott könyvjutalmat.

Április és május hónapban valamennyi MSZT-szervezetünk a pártszervezetek irányításával tömörült arra a nagy agitációs munkára, amelyet a választási győzelem érdekében minden becsületes ember vállalt.

A vizsgaidőszakban egyetemünk és főiskolánk valamennyi dolgozója, tanárok és hallgatók egyaránt, egész évi munkájuk lemeréséhez jutottak. MSZT-szervezeteinknek ez időszakra a vizsgák sikere érdekében kellett munkálkodniuk, elsősorban azzal, hogy a szervezetben dolgozó hallgató elvtársak jó eredményt érjenek el. Ez nagymértékben sikerült is, aktivistáink sikerrel adtak számot egész évi tanulmányi munkájukról, jó dolgozatok — jó eredménnyel vizsgáztak.

Tischner Anna
csücsktitkár

Mit végeztünk a termelési gyakorlaton

Népkoztársaságunk nagy gondot fordítva a szakkader-képzésre, lehetővé tette számunkra, hogy amit egész éven át az egyetem padjai között elsajátítottunk földrajz-földtan szakon, azt most a természetben ismerjük meg. Terepgyakorlatunk Császártöltésen kezdődött, ahol a plaisztocénkori löszlerakódást, a tőle Ny-ra található tözegelepusztát tanulmányoztuk, keletkezésük és megjelenési formájuk tekintetében. A gyakorlatot irányító tanáraink igen nagy gondot fordítanak arra, hogy mindenki a lehető legjobban elsajátítsa a gyakorlat anyagát. Császártöltésen geológiai ismertetésen kívül még mezo- és mikro-klimával is foglalkoztunk.

Megtanultuk, hogyan kell a mikroklima-állomást felállítani, az észlelési adatokból milyen következtetéseket kell levonnunk. Most érezzük, hogy milyen fontos ez a gyakorlat. Évközben sokszor mondtuk egymásnak, hogy minek tanulunk mi öslénytant? Ma magunkon tapasztaljuk, hogy meg sem tudnánk nélküle mozdulni egy-egy üledékes kőzet meghatározásának esetében.

Első állomáshelyünkön külszíni tanulmányokat, talajfúrásokat végeztünk. A felszínre hozott mintákon szemmagyság és rétegtani tanulmányokat végeztünk.

Következő állomáshelyünk Budapest volt. Pesti utunk alkalmával a budai hegyek genezisével és morfológiájával foglalkoztunk. Köszönetet kell mondanunk dr. Pécsi Mártonnak, az Eötvös Lőránt Tudományegyetem előadójának, aki igen részletesen tájékoztatott bennünket a budai hegyekről.

Budai utunk után Balatonfüredre költöztünk, mely egyben utolsó állomása nyári gyakorlatunknak. Utközben ellátogattunk Isaszeggyőgyre, hazánk egyik legnagyobb bauxit lelőhelyére. Szinte felbecsülhetetlen értékű jelentőségű annak a nemzetgazdaságilag oly fontos kőzet feltárásának meglátogatása. Megismerkedtünk keletkezési körülményeivel,

korával, bányaművelési technikájával.

Balatonfüreden és környékén a feladatunk az volt, hogy a Balaton keletkezéséről és a Balaton-felvidéket tanulmányozzuk. Szabad időnkben az elvégzett munkáról készített jegyzőkönyvet átnézzük s a hiányos adatokat kiegészítjük.

Szakmai képzés mellett politikai önképzésről sem feledkeztünk meg. Lehetővé tettük, hogy mindenki naponta olvasson sajtót és hetenként egyszer szemináriumot tartunk s a kül- és belpolitikai eseményeket megvitassuk. Így telt el eddig a termelési gyakorlatunk.

Hálásan köszönjük pártunknak, szocializmust építő hazánk kormának azt a szerető gondoskodást, mely lehetővé tette számunkra ezt a felbecsülhetetlen értéket jelentő terepgyakorlatot.

Köszönetet mondunk vezető tanárainknak, akik ismeretük átadásával hozzájárulnak ahhoz, hogy alkotó emberei lehessünk szocializmust építő hazánkban.

Busa Erzsébet,
Palásti Arthur,
földrajz-geológia szakos hallgatók

ANYAG- ÉS ADATSZOLGÁLTATÁS

című folyóirat legújabb összevont sáma megjeleni. A lap a következő főbb cikkeket tartalmazza:

M. Constantinescu, a Román Munkáspárt KV titkára, a Román Népköztársaság Állami Tervezett. ságának elnöke: Az árttermelés és az értéktörvény a népi demokratikus rendszerben.

G. Gansin: A Kínai Népköztársaság ipara a nagyarányú tervszerű gazdasági építésre való átmenet idején.

V. Cseprakov: A nemzetközi monopóliumok és az imperialista táboron belüli ellentétek éleződése.

B. Pokrovskij, Sz. Brikin: A propaganda munka néhány kérdéséről.